

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/165/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7820203288
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Július Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7820203288.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Tótha a sudcov JUDr. Mareka Kotoru a JUDr. Moniky Šablovej, v spore žalobcu v 1. rade: A. B., narodený X.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 2. rade: A. D. E., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom F. X, XXX XX C., 3. rade: G. H., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX, XXX XX I., 4. rade: G. D. H., F., narodený X.X.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX J., 5. rade: K. L., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 6. rade: M. E., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, 7. rade: D. L., narodená X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX, všetci žalobcovia právne zastúpení: JUDr. Ondrejom Zacharom, advokátom, 1. mája 1018/81, 031 01 Liptovský Mikuláš, pracovisko: Horná 65/A 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 069 599, proti žalovanému: Podielnícke družstvo Gočaltovo, IČO: 36 183 512, Kunova Teplica 210, 049 32 Kunova Teplica, právne zastúpený: JUDr. Ján Dorkin, advokát, Železničná 257/19, 050 01 Revúca, IČO: 37 951 670, o vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze družstva, o odvolaní žalobcov v 1., 3., 6. a 7. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 24. mája 2024, č.k. 6Cb/4/2020-318, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava z 24. mája 2024, č.k. 6Cb/4/2020-318 v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby žalobcu v 1., 3. a 7. rade a vo výroku V. o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom v 1., 3. a 7. rade a žalovaným.

II. M e n í rozsudok Okresného súdu Rožňava z 24. mája 2024, č.k. 6Cb/4/2020-318 v napadnutom výroku V. o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom v 6. rade a žalovaným tak, že nepriznáva nárok na náhradu trov konania žiadnej z týchto sporových strán.

III. Žalovanému n e p r i z n á v a proti žalobcovi v 1., 3. a 7. rade právo na náhradu trov odvolacieho konania.

IV. Žalobcovi v 6. rade a žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že výrokom I. určil, že uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdza Podielníckeho družstva Gočaltovo, Kunova Teplica č. 210, 049 32, IČO: 36 183 512, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I., oddiel: Dr, vložka č.: 1264/V, konanej v kultúrnom dome v Kunovej Teplici dňa 03.07.2020, resp. uznesenie z náhradnej výročnej členskej schôdze Podielníckeho družstva Gočaltovo, Kunova Teplica č. 210, 049 32, IČO: 36 183 512, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I., oddiel: Dr, vložka č.: 1264/V, konanej v kultúrnom dome v Kunovej Teplici dňa 03.07.2020, ktorým výročná schôdza schvaľuje: mandátovú komisiu v zložení p. B., p. N., volebnú komisiu v zložení p. O., p. B., návrhovú komisiu: p. B., F. B., zapisovateľa a overovateľov zápisnice, správu o výsledku hospodárenia - výročnú správu za rok 2016, ktorým náhradná výročná členská schôdza berie na vedomie správu audítora k účtovnej závierke

za rok 2016, správu kontrolnej komisie za rok 2016, schvaľuje účtovnú závierku za rok 2016, správu o výsledku hospodárenie, výročnú správu za rok 2017, ktorým náhradná výročná členská schôdza berie na vedomie audítora k účtovnej závierke za rok 2017, správu kontrolnej komisie za rok 2017, schvaľuje účtovnú závierku zo rok 2017, správu o výsledku hospodárenia - výročnú správu zo rok 2018, ktorým náhradná výročná členská schôdza berie na vedomie správu audítora k účtovnej závierke za rok 2018, správu kontrolnej komisie za rok 2018, schvaľuje účtovnú závierku za rok 2018, správu o výsledku hospodárenia, výročnú správu zo rok 2019, ktorým náhradná výročná členská schôdza berie na vedomie správu audítora k účtovnej závierke za rok 2019, správu kontrolnej komisie za rok 2019, schvaľuje účtovnú závierku za rok 2019, schválenie audítora na rok 2020, podnikateľský zámer na rok 2020, a ktorým náhradná výročná členská schôdza volí členov predstavenstva (vrátane p. D. L. I., p. A. C. E., p. N. B., p. P. N., p. G. O. + náhradníci p. B. L., p. Q. L.), volí členov kontrolnej komisie (vrátane p. R. B., p. J. S., p. B. O. + náhradník p. G. Q.) a ktorým schvaľuje rozhodnutie o nesplatených základných členských vkladoch s tým, že predstavenstvo družstva zašle členom družstva výzvy na doplatenie členského vkladu a vkladu do nedeliteľného fondu a v prípade, že títo tieto záväzky neuhradia budú môcť ukončiť členstvo v družstve dohodou a ak k dohode nedôjde, družstvo (predstavenstvo) pristúpi k vylúčeniu člena, sú neplatné. Výrokom II. žalobu žalobcu v 1., 3. a 7. rade zamietol. Výrokom III. rozhodol o zastavení konania o žalobe žalobkyne v 6. rade. Výrokom IV. priznal žalobcovi v 2., 4. a 5. rade právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % a V. výrokom priznal žalovanému proti žalobcom v 1., 3., 6. a 7. rade právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobcovia tvrdili, že dňa 3.7.2020 sa v kultúrnom dome v Kunovej Teplici uskutočnila náhradná výročná členská schôdza Podielníckeho družstva Gočaltovo, Kunova Teplica 210, IČO: 36 183 512. Podaním zo dňa 28.7.2020 žalobcovia oznámili predstavenstvu žalovaného (doručené 29.7.2020 resp. 30.7.2020) námietky voči všetkým prijatým uzneseniam náhradnej výročnej členskej schôdzy konanej dňa 3.7.2020, resp. voči prijatému uzneseniu z náhradnej výročnej členskej schôdzy konanej v kultúrnom dome v Kunovej Teplici dňa 3.7.2020, nakoľko namietané uznesenia boli v rozpore s právnymi predpismi a stanovami družstva. Náhradná výročná členská schôdza zo dňa 3.7.2020 sa podľa nich konala v rozpore so zákonom a stanovami, pri nedostatku uznášaniaschopnosti a neexistencie súhlasu potrebnej väčšiny členov. Rozpor s právnymi predpismi a stanovami žalovaného videli žalobcovia najmä v tom, že na členskej schôdzi prezentovaná účtovná závierka k 31.12.2019 a prezentácia výsledkov hospodárenia a zobrazenie výsledkov v účtovnej závierke žalovaného nie sú verné a pravdivé. Stav majetku a záväzkov družstva, vlastné imanie, základné imanie ako aj ostatné údaje uvedené v účtovnej závierke nie sú vedené správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne, spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov. Predstavenstvo nezákonne a v rozpore so stanovami vykonal výrazné zmeny v základnom imaní, ktoré prezentovali už v rámci predchádzajúcich účtovných závierok; pričom tieto zmeny (výrazné zníženie) členovia predstavenstva neboli schopní ani relevantne vysvetliť.

2.1 V ďalšom žalobcovia poukázali aj na námietky voči údajom účtovnej závierky za rok 2014, ktoré rovnako ovplyvňujú správnosť, úplnosť, zrozumiteľnosť, preukázateľnosť a trvalosť údajov nadväzujúcej účtovnej závierky za rok 2015, 2016, 2017, 2018 a rovnako za rok 2019, vrátane prezentovaných nesprávnych výsledkov hospodárenia minulých rokov, ktoré rozdelil do týchto okruhov: odpisy dlhodobého hmotného majetku, pohľadávky, rezerva na odchodné, odložená daň z príjmov, náklady družstva, daňovo neuznané náklady, zverejnenie obchodov so spropagovanými stranami.

2.2 Rozpor s právnymi predpismi a stanovami žalovaného videli žalobcovia aj v nasledovnom: Kontrolná komisia reálne nekontrolovala všetky skutočnosti, ku ktorým mala byť spracovaná jej správa. Členom neboli predložené podklady k prerokúvaným bodom. Nebola predložená ani hlavná kniha spolu s účtovnými dokladmi družstva za rok 2019, z ktorých by bolo možné overiť údaje účtovnej závierky a výsledkov hospodárenia za rok 2019. Účtovná závierka za rok 2019, spolu s ostatným prerokúvaným materiálom nebola k dispozícii členom pred konaním členskej schôdzy. Zo strany vedenia družstva boli prezentované sumárne niektoré položky hospodárenia za rok 2019 a účtovnej závierky za rok 2019.

2.3 Ďalej žalobcovia vytykali, že uznesenie na členskej schôdzi bolo prijímané k niektorým bodom spoločne čo nezodpovedá zákonnému postupu. Pri voľbe členov predstavenstva a členov kontrolnej komisie a ich náhradníkov neboli napriek výzve preukázané a predložené súhlasy navrhovaných kandidátov, ktorí neboli na schôdzi prítomní (napr. p. Q., p. S. S., F. B. O., F. Q.). Náhradná výročná členská schôdza konaná dňa 3.7.2020 nebola riadne zvolaná a konala sa pri nedostatku uznášaniaschopnosti a neexistencie súhlasu potrebnej väčšiny členov. Predstavenstvo nepozvalo na

predmetnú náhradnú výročnú členskú schôdzu a výročnú členskú schôdzu viacerých členov, vrátane, nie však výlučne, napr. A. B., nar. XX.XX.XXXX, A. D. E., nar. XX.X.XXXX, D. L., nar. X.X.XXXX, G. H., D. T. a ďalších členov. Už táto samotná skutočnosť má za následok neplatnosť uznesení prijatých na náhradnej výročnej členskej schôdzi. Náhradná výročná členská schôdza zo dňa 3.7.2020 nemohla byť ani uznášaniaschopná, konala sa zmätočne, zo strany zvolávateľa boli prideľované hlasy v rozpore so zákonom a stanovami, viacerým členom boli upreté zákonné práva, keď ich predstavenstvo nepozvalo. K upretiu práv členov došlo aj nesprávnym prideľovaním hlasov, čo má tiež za následok nepreskúmateľnosť výsledkov členskej schôdze a neplatnosť prijatých uznesení. Členom, ktorí neboli pozvaní na náhradnú výročnú členskú schôdzu dňa 3.7.2020 boli upreté práva podieľať sa na rozhodovaní a riadení družstva, čo má za následok neplatnosť uznesenia (uznesení členskej schôdze), zmätočnosť členskej schôdze a nepreskúmateľnosť jej výsledkov. Namietali, že výročná členská schôdza zo dňa 17.6.2020 a na ňu nadväzujúca náhradná členská schôdza zo dňa 3.7.2020 sa zároveň konala v rozpore so zákonom a stanovami, taktiež pri nedostatku uznášaniaschopnosti a neexistencie súhlasu potrebnej väčšiny členov. K upretiu práv členov došlo a k nezákonnému postupu na náhradnej členskej schôdzi, čo má zároveň rovnako za následok nepreskúmateľnosť a nezákonnosť všetkých tam prijímaných uznesení, k nezákonnému postupu malo dôjsť aj nesprávnym prideľovaním hlasov a nesprávnym počítaním hlasov, kde boli vyhlasované výsledky hlasovania súhrnným údajom o výške hlasov v rozpore so zákonom. Napriek skutočnosti, že mala byť navrhovaná a volená mandátová komisia, táto nikdy nezasadla a nekontrolovala výšku jednotlivých hlasov a oprávnení (poverení, splnomocnení). Spochybňujú rovnako výšku a platnosť hlasov, predovšetkým u členov predstavenstva družstva (D. L. I. a predovšetkým A. C. E.), na ktorých mali byť od 1.1.2016, resp. najmä od náhradnej členskej schôdze žalovaného, konanej dňa 17.2.2016, prevedené členské práva a povinnosti viacerých členov. Napriek skutočnosti, že mala byť navrhovaná a volená mandátová a volebná komisia, tieto nikdy reálne nezasadli a nekontrolovali výšku jednotlivých hlasov a oprávnení (poverení, splnomocnení), do jednotlivých komisií boli volené tie isté osoby (napr. pani B.). Pred uzatváraním zmlúv o prevode členských práv a povinností mali byť členom žalovaného zasielané výzvy na zaplatenie doposiaľ nesplatennej časti základného členského vkladu od transformácie družstva v roku 1992 a vkladu do nedeliteľného fondu s tým, že v prípade neuhradenia predstavenstvo družstva rozhodne o vylúčení člena z družstva. Výzvu v mene predstavenstva podpisoval D. L. I., ktorý v prípade nejasností a otázok mal uviesť telefonický kontakt na A. C. E.. Je v hrubom rozpore so zákonom, s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom, aby predstavenstvo družstva rozhodovalo o vylúčení člena ako následok za neplnenie prípadnej pohľadávky družstva, ktorá sa premičala. Je potrebné hodnotiť takéto podozrivé praktiky, kde mohli byť členovia žalovaného dokonca uvádzaní do omylu, aj v súvislosti s následným uzatváraním zmlúv o prevode členských práv a povinností u členov, ktoré považujú za neplatné rovnako pre hrubý rozpor so zákonom, s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. U takýchto členov žalovaného ostávajú členské práva a povinnosti zachované napriek prípadnému podpísaniu zmluvy o prevode členských práv a povinností a tieto ich hlasy nemohli byť prisudzované a pričítané údajným nadobúdateľom zúčastneným na náhradnej členskej schôdzi dňa 3.7.2020 (A. E. a D. I.) a nemohli byť rátané ani do potrebného kvóra nadpolovičnej väčšiny členov a súhlasu potrebnej väčšiny hlasov členov žalovaného.

2.4 V záverečnom bode sa venovali spochybneniu členstva spoločnosti LUTEUS, s.r.o., Mičinská cesta 764/4, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 638 021 v žalovanom družstve.

2.5 Súd prvej inštancie zhrnúc vyššie uvedené teda svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia ako členovia družstva (žalovaného) sa podanou žalobou domáhali určenia neplatnosti uznesení prijatých dňa 3.7.2020 na náhradnej členskej schôdzi žalovaného. Žalobu odôvodnili tým, že voči prijatým uzneseniam podali námietky z dôvodu rozporu prijatých uznesení s právnymi predpismi a Stanovami družstva. Mimo iného namietali, že členská schôdza nebola riadne zvolaná, nebola uznášaniaschopná a nebol na nej daný potrebný súhlas väčšiny členov. Žalovaný v rozpore so stanovami a zákonom nepozval na členskú schôdzu viacerých členov družstva, vrátane žalobcu v 1., 2., 3. a 7. rade. Už len táto samotná skutočnosť mala mať za následok neplatnosť uznesení prijatých na členskej schôdzi dňa 3.7.2020. Na schôdzi hlasovali osoby, ktoré neboli oprávnené, nezákonne prednášali návrhy, o ktorých sa malo hlasovať a preto na hlasovanie nemožno prihliadať. Nepozvaným členom žalovaného boli upreté ich práva podieľať sa na rozhodovaní a riadení žalovaného.

3. Ďalej žalobcovia v 1., 2., 3. a 7. rade nesúhlasili s tvrdeniami žalovaného, že nie sú členmi žalovaného. Žalovaný namietol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcov, a to minimálne žalobcov v 1. rade, v 2.

rade a v 3. rade. Žalovaný tvrdil, že členmi družstva žalovaného boli rodičia žalobcu v 1. rade, s tým, že obaja už pred viacerými rokmi zomreli. Rovnako bol členom družstva otec žalobcu v 2. rade, t.č. už nebohý a matka žalobcu v 3. rade, t.č. už nebohá P. H.. Žalobcovia v 1., 2. a 3. rade doposiaľ družstvu nepreukázali, že sú dedičmi členských práv a povinností po nebohých členoch družstva a ani nepožiadali o členstvo v družstve. Títo žalobcovia nie sú členmi družstva žalovaného a preto nie sú aktívne vecne legitimovanými na podanie takejto žaloby. Žalobcovia naopak tvrdili, že nevykonali žiaden právny úkon, na základe ktorého by sa ukončilo ich členstvo v družstve. Žalobcom v 1., 2., 3. a 7. rade bolo v minulosti každoročne, zo strany žalovaného umožňované a uznávané uplatňovať si svoje členské práva, o čom svedčia pozvánky alebo prezenčné listiny z členských schôdzí žalovaného, napríklad zo dňa 19.4.2007, 6.6.2008, 25.4.2014 a podobne. Nesúhlasili s tvrdením žalovaného, že len chybou bývalého vedenia a administratívnej pracovníčky došlo k nesprávnemu vedeniu zoznamu členov.

4. Žalovaný písomným podaním zo dňa 14.12.2020 sa vyjadril k žalobe, nesúhlasil s ňou a poprel skutkové tvrdenia žalobcov.

5. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 6Cb/4/2020-153 zo dňa 10.11.2021 (pozn. odvolacieho súdu - zrejme omylom udával súd prvej inštancie v odseku 6 napadnutého rozsudku, že sa tak stalo uznesením sp. zn. 12C/59/2019 zo dňa 8.9.2021) konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Rožňava sp. zn. 9C/60/2016, ktoré však bolo uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 3Cob/144/2021 zo dňa 29.4.2022 zmenené tak, že návrh na prerušenie konania bol zamietnutý z dôvodu, že okrem iného v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/60/2016 už bolo odvolacím súdom rozhodnuté.

6. Vzhľadom na rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 9C/60/2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.2.2022 pod sp.zn. 6Co/114/2021 žalovaný uznal, že žaloba žalobcov v 2. rade, v 4. rade a v 5. rade je dôvodná, pretože žalobca v 2. rade A. E. nebol ako člen družstva riadne pozvaný na členskú schôdzu družstva konanú dňa 30.6.2017 a v zmysle § 238 ods. 3 ObZ sú uznesenia tejto členskej schôdze neplatné. Žalovaný preto súhlasil s tým, aby v tomto rozsahu súd žalobe žalobcov v 2., 4. a 5. rade vyhovel. Vo vzťahu k žalobcom v 2., 4. a 5. rade súhlasil s možnosťou rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku v prípade návrhu týchto žalobcov. Žalovaný zároveň navrhol, aby súd žalobu žalobcov v 1., 3., 6. a 7. rade zamietol ako nedôvodnú z dôvodu, že žalobcovia v 1., 3. a 7. nikdy neboli jeho členmi a nie sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby o neplatnosť členskej schôdze družstva žalovaného. Členstvo žalobkyne v 6. rade v družstve medzičasom zaniklo, teda nie je členkou družstva a preto nie je aktívne legitimovaná v tomto spore.

7. Žalobcovia písomným podaním zo dňa 5.12.2022 navrhli konanie prerušiť do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní vo veci vedenej Okresným súdom Rožňava pod sp. zn. 9C/60/2016, pričom súd tomuto návrhu vyhovel uznesením sp. zn. 6Cb/4/2020 zo dňa 8.12.2022 (právoplatné 4.1.2023).

8. Písomným podaním zo dňa 20.4.2024 žalobcovia zobrali žalobu vo vzťahu k žalobkyňi v 6. rade M. E. späť a žiadali vo vzťahu k nej konanie zastaviť a stranám nepriznať náhradu trov konania, nakoľko vzájomnou dohodou zo dňa 22.1.2021 došlo k zániku členstva žalobkyne v 6. rade u žalovaného.

9. K čiastočnému zastaveniu konania súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v 6. rade zobrala žalobu späť, s ktorým späťvzatím vyslovil žalovaný súhlas.

10. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním ustálil, že dňa 3.7.2020 sa konalo zasadnutie náhradnej výročnej členskej schôdze Podielníckeho družstva Gočaltovo (žalovaného) v kultúrnom dome v N. U..

10.1 Rozsudkom pre uznanie tunajšieho súdu č.k. 4Cb/23/2015-164 zo dňa 3.10.2017 bolo právoplatne rozhodnuté, že všetky prijaté uznesenia výročnej členskej schôdze Podielníckeho družstva Gočaltovo, ktorá sa konala dňa 26.6.2015, resp. uznesenie z výročnej členskej schôdze Podielníckeho družstva Gočaltovo, konanej dňa 26.6.2015, ktorým bola schválená výročná správa za rok 2014, audítorská správa za rok 2014, správa kontrolnej komisie za rok 2014, podnikateľský zámer na rok 2015, účtovná závierka za rok 2014, ktorým bolo schválené, že „ členská schôdza navrhuje vykázanú stratu - 49.647,97 eura preúčtovať na neuhradenú stratu minulých období “ a zároveň, ktorým členská schôdza ukladá

predstavenstvu družstva zorganizovať v spolupráci s obecnými úradmi pozemkovými spoločenstvami a poľovníckym združením čistenie katastrov, vývoz smetí a uzavretie lokalít rampami, je neplatné.

10.2 Konštatoval tiež, že súd vyhovel aj ďalšej žalobe žalobcu v 1., 4. a 5. rade o určenie neplatnosti uznesení zo dňa 26.6.2015 prijatých na členskej schôdzi žalovaného, keď netrval na vznesenej námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalovaného v 1. rade. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 26.5.2021, č. k. 9C/60/2016-557 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 15.2.2022, sp. zn. 6Co/114/2021 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 22.3.2023 sp. zn. 3Obdo/47/2022 bola vo vzťahu k tam označenému žalobcovi v 2., 6. a 7. rade určená neplatnosť uznesení náhradnej členskej schôdze zo dňa 17.2.2016. Vo vzťahu k ostatným tam označeným žalobcom bola žaloba zamietnutá a to z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie, keďže nepreukázali svoje členstvo v družstve žalovaného.

11. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 227 ods. 1 až 5, § 238 ods. 3, § 239 ods. 1, 2, § 242 Obchodného zákonníka (ďalej aj ObZ).

12. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu v 2., 4. a 5. rade vyhovel keď konštatoval, že nebolo sporné to, že žalobca v 2. rade na predmetnú členskú schôdzu pozvaný nebol. V priebehu sporu žalovaný uznal členstvo žalobcu v 2. rade, a to s poukazom na spor vedený na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9C/60/2016, v ktorom bolo súdmi (s poukazom na závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/114/2021 zo dňa 15.2.2022) konštatované, že žalobca v 2. rade bol členom družstva. Vzhľadom na uznávací prejav žalovaného, súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie vo vzťahu k legitímácii žalobcov v 2., 4. a 5. rade a k zisťovaniu skutočností ohľadom zvolania náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného družstva konaného dňa 3.7.2020. Taktiež nebolo sporné, že žalobcovia v 4., 5. a 6. rade boli členmi družstva a že žalobcovia v 6. rade (M. E.) dňa 22.1.2021, t.j. v priebehu sporu, členstvo v družstve zaniklo na základe dohody o zániku členstva.

13. Sporným tak ostalo, či žalobcovia v 1. 3. a 7. rade sú členmi družstva. Súd prvej inštancie zdôraznil, že žalobcovia v 1. 3. a 7. rade tvrdili, že ich členstvo u žalovaného vzniklo z vlastného podnetu, na základe žiadosti o členstvo v družstve a so súhlasom predstavenstva. Listinné dôkazy súvisiace so vznikom ich členstva nepredložili. Poukázal aj na to súd prvej inštancie, že žalobcovia v 1. 3. a 7. rade ani neuviedli, kedy presne sa mali stať členmi družstva, nepredložili žiadosť o prijatie za člena družstva, ani nepredložili rozhodnutie predstavenstva o prijatí za člena družstva. Rovnako nepreukázali, že vložili základný členský vklad. Uvedené dôkazy sú zásadné a má nimi disponovať každý člen družstva počas trvania členstva dokonca aj po jeho zániku v družstve.

14. Súd prvej inštancie vo výroku I. rozsudku vyslovil neplatnosť uznesení prijatých na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného družstva konaného dňa 3.7.2020 a s poukazom na subjektívnu rozšírenú záväznosť tohto rozsudku na všetkých členov družstva (§ 242 a § 260 ObZ), sa súdu prvej inštancie nejavilo účelné zaoberať sa skúmaním toho, či žalobcovia v 1., 3. a 7. rade boli a sú členmi predmetného družstva a skonštatoval, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade neuniesli dôkazne bremeno a nepreukázali súdu v tomto spore ich členstvo v žalovanom družstve a s tým spojenú ich aktívnu vecnú legitímáciu. Preto žaloba žalobcov v 1., 3. a 7. rade bola zamietnutá.

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade neuniesli dôkazné bremeno v spore, keď nepreukázali, že sú členmi družstva, ktorí majú právo podať žalobu o určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze podľa § 242 Obchodného zákonníka, keďže toto právo patrí výlučne členovi družstva. Skutočnosť, že boli pozývaní na členské schôdze v rokoch minulých, nie je dôkazom o tom, že sú členmi družstva. Obrana žalovaného vychádzajúca z tvrdenia, že boli pozývaní na členské schôdze iba v dôsledku chyby administratívnej pracovníčky, ktorá týchto žalobcov po smrti ich rodičov v zozname naďalej viedla, sa javí síce ako účelová, avšak zákon s nespĺnením povinnosti evidovať každú zmenu skutočností v zozname členov bez zbytočného odkladu nespája žiadnou sankciou. Ak by aj žalovaný viedol nesprávnu evidenciu členov družstva, je na „domnelých členoch družstva“, aby listinami, ktorými by mali disponovať, družstvu preukázali, že sú jeho členmi. Preto súd prvej inštancie žalobu žalobcu v 1., 3. a 7. rade zamietol.

16. V rozsudku sa súd prvej inštancie zaoberal všeobecne vznikom členstva v družstve ako aj interným dokumentom – Zoznam členov družstva. Súd prvej inštancie uviedol, že neobstojí ani argumentácia žalobcov, ktorí poukazovali, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/23/2015 súd dospel k záveru o ich

aktívnej legitímácii a to s poukazom, že súd si v každom spore musí sám zisťovať aktívnu legitímáciu žalobcu. Žalovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/23/2015 namietal aktívnu legitímáciu žalobcu v 1. rade a iba z dôvodu uznania nároku zo strany žalovaného z iných dôvodov, súd túto ďalej neriešil.

17. Pred prejednaním sporu vo veci samej bola vzatá späť žaloba žalobcu v 6. rade, súd prvej inštancie teda v tejto časti konanie zastavil v súlade s § 145 ods. 2 až 146 ods. 1 CSP.

18. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že úspešným žalobcom v 2., 4. a 5. rade, o ktorých nároku rozhodol vo výroku I. rozsudku, priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %. V časti, v ktorej súd prvej inštancie konanie zastavil výrokom III. z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v 6. rade, rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 256 ods. 1 CSP tak, že zaviazal žalobcu v 6. rade zaplatiť trovy žalovanému keď konštatoval, že zaviniel procesné zastavenie konania o jeho žalobe. Zároveň súd prvej inštancie úspešnému žalovanému, keďže žaloba žalobcu v 1., 3. a 7. rade bola zamietnutá výrokom V. rozsudku, priznal podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalobcom v 1., 3. a 7. rade v rozsahu 100 %.

19. Proti rozsudku súdu prvej inštancie a to jeho výrokom II. a V. podali v zákonnej lehote žalobca v 1., 3. a 7. rade odvolanie, ktorým žiadali zrušiť výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, resp. zmeniť výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, vo vzťahu k žalobe žalobcu v 1., 3. a 7. rade tak, že súd určí neplatnosť prijatých uznesení na náhradnej výročnej členskej schôdzi žalovaného dňa 3.7.2020 a zmeniť výrok V. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že im súd prizná právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolanie podal aj žalobca v 6. rade proti výroku V. rozsudku o trovách konania. Podané odvolanie odôvodnili poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP a teda : b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Navrhli, aby odvolací Krajský súd v Košiciach rozsudok Okresného súdu Rožňava, č. k. 6Cb/4/2020–318 zo dňa 24. 5.2024, v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, resp. v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie rozsudkom zmenil a to tak, že odvolací súd podanej žalobe vo vzťahu k žalobcom v 1., 3. a 7. rade vyhovie a rozhodne tak, že všetky uznesenia prijaté na náhradnej výročnej členskej schôdzi Podielníckeho družstva Gočaltovo, Kunova Teplica č. 210, 049 32, IČO: 36 183 512, zapísaného v Obchodnom registri Okresného súdu Košice I., oddiel: Dr, vložka č. : 1264/V, konanej v kultúrnom dome v Kunovej Teplici dňa 3.7.2020, sú neplatné rovnako ako rozhodol okresný súd vo vzťahu k úspešným žalobcom v 2., 4. a 5. rade, pričom rozhodne, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo vzťahu k žalobcovi v 6. rade rozhodne tak, že žalobca v 6. rade má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, resp., že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

21. Žalobcovia v 1., 3. a 7. rade považovali rozsudok Okresného súdu Rožňava č. k. 6Cb/4/2020–318 zo dňa 24.5.2024, za nesprávny. Okrem iného namietali, že súd prvej inštancie nevykonal nimi navrhnuté dokazovanie, a to prezenčnými listinami z členských schôdzi žalovaného konaných dňa 25.4.2014 a dňa 26.6.2015, z ktorých vyplýva, že žalovaný zapísal žalobcov v 1., 3. a 7. rade do prezenčnej listiny ako členov družstva s právom účasti na členskej schôdzi.

22. Žalobca v 6. rade uviedol v odvolaní, že výrok V. napádaného rozsudku, ako aj jeho odôvodnenie, že žalobca v 6. rade zaviniel zastavenie konania o jeho žalobe, je nesprávny a nezákonný. Potvrdil, že žalobca v 6. rade, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pred otvorením pojednávania vzal žalobu späť, avšak urobil tak z dôvodu, že členstvo žalobcu v 6. rade v družstve bolo ukončené dohodou so žalovaným. Po uzatvorení dohody so žalovaným už ani ďalej ako nečlen nemohol úspešne sa domáhať vyslovenia neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze a teda žalobu vzal späť predovšetkým vzhľadom na konanie žalovaného, ktorý s ním predmetnú dohodu uzavrel, sám ju navrhol a vypracoval. Po uzavretí dohody o zániku členstva nemožno naďalej spravodlivo zotrvať na podanej žalobe a

jej späťvzatie je racionálnym vyústením tomuto úkonu predchádzajúcich udalostí. Vyčítal súdu prvej inštancie, že náležite neskúmal chronológiu, ktorá predchádzala späťvzatiu žaloby, inak by nemohol vysloviť iný názor, ako ten, že žalovaný svojím konaním, nedal v zásade žalobcovi v 6. rade inú možnosť, ako vziať podanú žalobu späť. Súd prvej inštancie nevyhodnotil navrhovaný dôkaz – predloženú dohodu o zániku členstva v družstve uzavretú počas súdneho konania, čím podľa žalobcu v 6. rade porušil nielen jeho právo na využitie prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku a tým značne znevýhodnil jeho postavenie, ale rovnako tak porušil aj základné princípy sporového konania, zakotvené v čl. 1, čl. 2, čl. 5 a čl. 6 CSP, v neposlednom rade v dôsledku uvedeného bolo žalobcovi v 6. rade odmietnuté a porušené základné právo na spravodlivý proces.

23. Žalobcovia v 1., 3. a 7. rade ďalej dôvodili, že sa stali členmi družstva na základe podanej prihlášky, jej prijatia, vrátane splnenia vstupnej vkladovej povinnosti. V konaní na súde prvej inštancie preukázali jednotlivými prezenčnými listinami z členských schôdzí, že boli členmi družstva. Žalobca v 1. rade mal byť zvolený do orgánu členskej schôdze zo 6.6.2008 ako člen volebnej komisie. Poukázali na závery súdu prvej inštancie o existencii členstva v družstve žalobcu v 2. rade, keď súdu prvej inštancie postačovalo bez ďalšieho to, že žalobca v 2. rade pôsobil ako člen predstavenstva žalovaného. Ak by žalobca v 1. rade nebol členom družstva, nemohol by byť zvolený do orgánu družstva, a to s poukazom na vyslovený právny názor Krajským súdom v Košiciach v rozsudku z 15.2.2022, č. k. 6Co/114/2021 - 621. Namietali preto zmätočnosť, arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napádaného rozsudku, vrátane nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie. Mali za nespravodlivé po tak dlhej dobe od žalobcov požadovať, aby disponovali členskou prihláškou, rozhodnutím o prijatí a potvrdením o splnení vkladovej povinnosti, ktoré podklady by mal mať práve žalovaný v dispozícii. Zastávali názor, že členovia, ktorí boli pozývaní na členské schôdze už nemusia družstvu osobitne preukazovať, že sú členmi družstva. Ďalej poukázali, že v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/23/2015, o určenie neplatnosti uznesení výročnej členskej schôdze žalovaného zo dňa 26.6.2015 bol žalobca v 1. rade v spore úspešný.

23.1 Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa odvolateľov, keď na základe zoznamu členov družstva ku dňu 30.12.2015 ustálil, že žalobca v 7. rade nie je evidovaný ako člen družstva, pričom z uvedeného zoznamu vyplýva, že žalobca je v tomto zozname uvedený pod poradovým č. 115. Z vykonaných listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný uznal členstvo odvolateľov aj konkludentne. Odvolatelia preto dôkazné bremeno členstva v spore uniesli. Namietali, že v konaní na súde prvej inštancie navrhli dostatok dôkazov, ktoré nepochybne preukazujú ich členstvo u žalovaného a teda aj ich aktívnu vecnú legitímáciu v spore, no súd prvej inštancie tieto dôkazy nevykonal a nevyzval žalovaného na predloženie zápisnice z napádatej členskej schôdze z 3.7.2020 ako aj všetkých dokumentov, ktoré boli prerokúvané a prezenčnej listiny, plnomocenstvá a pod.. Žalobcovia v 1., 3. a 7. rade navrhli v odvolacom konaní vykonať dokazovanie predložením zoznamu členov družstva nielen ku dňu konania napádatej členskej schôdze, ale od svojho vzniku, vrátane listinných dôkazov preukazujúcich u jednotlivých členov (všetkých členov) zaplatenie členského vkladu a rovnako zoznam vedený predchodcom, resp. predchodcami pred ako aj po transformácii v r. 1992. Ďalej dôvodili, že ak žalovaný tvrdí, že žalobca v 1. rade nie je členom družstva (žalovaného) nebol dôvod uznať ním uplatnený nárok v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/23/2015, ktoré rozhodnutie je pre žalovaného ďalej záväzné. Členstvo žalobcu v 1. rade u žalovaného preukazuje aj list z 29.7.2015, ktorým žalovaný reaguje na námietky proti uzneseniam členskej schôdze, ktoré vzniesol práve žalobca v 1. rade.

23.2 Argumentovali tiež, že obdobne ako u žalobcov v 1., 3. a 7. rade aj u žalobcu v 2. rade žalovaný po podaní žaloby jeho členstvo neuznával. Napriek skutočnosti, že žalovaný (ovplyvnený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/114/2021-621 zo dňa 15.2.2022) počas konania uznal, že žalobcu v 2. rade nepozval na členskú schôdzu z 17.6.2020 a ani na náhradnú členskú schôdzu konanú 3.7.2020, i keď pred tým počas konania jeho členstvo spochybňoval, súd prvej inštancie sa mal jasne vysporiadať a odôvodniť prečo žalobcov v 1., 3., 7. rade za členov družstva na rozdiel od žalobcu v 2. rade nepovažuje. Žalovaný nepredložil do spisu listinné dôkazy, ktoré navrhli vykonať.

24. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril. Odvolanie mu bolo doručené 20.9.2024.

25. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal podané odvolanie žalobcu v 1. 3. a 7. rade, ako aj odvolanie žalobcu v 6. rade v súvislosti s výrokom o trovách konania, ktoré odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je

potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcov v 1., 3. a 7. rade nie je dôvodné a odvolanie žalobcu v 6. rade je dôvodné.

26. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

27. Žalovaný odvolanie voči výroku I., III. a IV. a žalobca v 6. rade voči výroku III. súdu prvej inštancie nepodali. Tieto nadobudli právoplatnosť a preto ich vecná správnosť nepodlieha odvolaciemu prieskumu.

28. Žalobcovia v 1., 3. a 7. rade v odvolaní namietali nesprávnosť napadnutého zamietajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP.

29. Odvolací súd neopakoval dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré vykonal súd prvej inštancie, keďže obsah takýchto listín sa ich opätovným prečítaním v odvolacom konaní nemení.

30. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je daný vtedy, ak súd porušil ktorékoľvek procesné právo strany sporu, pričom musí ísť o také pochybenie vo vzťahu k celému konaniu, že z dôvodu takého pochybenia súdu sa javí byť nespravodlivým celé konanie. Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

31. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

32. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

33. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli a v konaní ani inak nevyšli najavo, alebo vtedy, ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi, alebo vyšli za konania najavo, alebo vtedy, ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo vyskytne logický rozpor. Skutkové zistenie nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak sa týka takých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci.

34. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je daný vtedy, ak je možné použiť prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré doteraz neboli uplatnené (vo vzťahu k stranám sporu ich tieto nemohli pred súdom prvej inštancie použiť bez vlastnej viny), v dôsledku ktorých súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí.

35. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu

právnou normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. Omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na prejednávaný spor.

36. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom v 1. 3. a 7. rade tvrdené odvolacie dôvody naplnené nie sú.

37. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci. Napadnutý rozsudok spĺňa túto požiadavku, pretože súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia jasne, stručne a zrozumiteľne vysvetlil, z ktorých vykonaných dôkazov vychádzal, ako vykonané dôkazy hodnotil, ktoré skutočnosti považoval za nesporné a aké úvahy ho viedli k rozhodnutiu vo veci. Súd prvej inštancie sa teda v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal so všetkými pre správne rozhodnutie dôležitými skutočnosťami i námietkami strán sporu.

38. Žalobcovia v 1. 3. a 7. rade v podanom odvolaní vznášali námietky vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie a namietali aj porušenie ich práva na spravodlivý proces spojené s právom na riadne odôvodnenie rozhodnutia, odvolací súd zastáva názor, že v skutočnosti nimi vyjadrujú nesúhlas s výsledkom sporu a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Námietky odvolateľov sa tak týkajú skutkového a právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie. Skutočnosť, že žalobca v 1. 3. a 7. rade má odlišný právny názor než súd prvej inštancie bez ďalšieho však nezakladá a nedokazuje vadu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP).

39. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie pri hodnotení vykonaného dokazovania vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania vyplynuli a jeho závery nie sú logicky vzájomne rozporné s vykonaným dokazovaním. Súdom prvej inštancie prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP. Na takto zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy, z ktorých vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

40. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdu (čl. 46 ústavy) a znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myslienkového postupu. „Voľnosť“ hodnotenia dôkazov však neznamená, že súd nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia a naopak, konečné meritórne rozhodnutie by malo vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. Zásadám spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru zodpovedá požiadavka, aby súdmi urobené skutkové zistenia a prijaté právne závery boli riadne (dostatočne) a zrozumiteľne (logicky) odôvodnené.

41. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu postačujúcom pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie v napádanom výroku II. a V., pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a neboli zistené žiadne porušenia procesných práv ani iná vada konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva nasledovné:

42. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol o zamietnutí žaloby žalobcov v 1., 3. a 7. rade z dôvodu, že títo v spore neunesli dôkazne bremeno o ich členstve v družstve žalovaného, keď podľa § 242 Obchodného zákonníka iba člen družstva sa môže na súde úspešne domáhať neplatnosti uznesenia členskej schôdze.

43. Odvolací súd poukazuje na § 242 Obchodného zákonníka, kedy na návrh člena vysloví súd neplatnosť uznesenia členskej schôdze, pokiaľ uznesenie je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva. Návrh súdu môže člen podať, ak požiadal o zaprotokolovanie námietky na členskej

schôdzi, ktorá uznesenie prijala, alebo ak námietku oznámil predstavenstvu do jedného mesiaca od konania tejto schôdze. Návrh možno na súd podať len do jedného mesiaca odo dňa, keď člen požiadala o zaprotokolovanie námietky, alebo od oznámenia námietky predstavenstvu.

44. Ustanovenie § 242 Obchodného zákonníka viaže právo domáhať sa vyslovenia neplatnosti uznesenia členskej schôdze iba na návrh člena, pokiaľ uznesenie je v rozpore s právnymi predpismi alebo stanovami družstva.

45. Aby mohol súd rozhodnúť o takejto žalobe, musí byť preukázané, že sú splnené hmotnoprávne predpoklady na konanie, a teda, že žalobca je členom družstva a že v zákonom stanovenej lehote uplatnil námietku, buď zaprotokolovaním priamo na členskej schôdzi, ktorá uznesenie prijala, alebo oznámením predstavenstvu do jedného mesiaca od konania tejto schôdze. Dôkazné bremeno členstva v družstve tak zaťažuje v spore žalobcu.

46. Citujúc § 227 Obchodného zákonníka, členmi družstva môžu byť fyzické i právnické osoby. Ak podľa stanov je členstvo podmienené pracovným vzťahom k družstvu, môže sa členom stať fyzická osoba, ktorá skončila povinnú školskú dochádzku a dosiahla 15 rokov svojho veku (ods. 1). Po splnení podmienok vyplývajúcich zo zákona a stanov vzniká členstvo: a) pri založení družstva dňom vzniku družstva, b) za trvania družstva prijatím za člena na základe písomnej členskej prihlášky, c) prevodom členstva alebo d) iným spôsobom ustanoveným zákonom (ods. 2). Ak podľa stanov je podmienkou členstva pracovný vzťah člena k družstvu a ak zo stanov nevyplýva niečo iné, vzniká členstvo dňom, ktorý sa dojednal ako deň vzniku pracovného vzťahu, a zaniká dňom zániku pracovného vzťahu člena k družstvu (ods. 3). Členstvo nevzniká pred zaplatením vstupného vkladu (ods. 4). Podrobnejšiu úpravu členstva, jeho vzniku a zániku upravujú stanovy (ods. 5).

47. Z ustanovenia § 227 je zrejmé, že za zakladateľa družstva možno považovať osobu, ktorá podala prihlášku do družstva, pričom aj vznik členstva za trvania družstva vzniká na základe písomnej členskej prihlášky.

48. Súdu prvej inštancie nemožno vyčítať konštatovanie ba naopak správne poukázal, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade ani neuviedli, kedy presne sa mali stať členmi družstva, nepredložili žiadosť o prijatie za člena družstva, ani nepredložili rozhodnutie predstavenstva o prijatí za člena družstva. Rovnako nepreukázali, že vložili základný členský vklad. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že tieto dôkazy sú tak zásadné, že by nimi mal disponovať každý člen družstva nielen počas trvania členstva, ale aj po zániku jeho členstva v družstve. Povinnosť preukázať, že žalobcovia sú členmi družstva nemožno prenášať na žalovaného, ktorý navyše v konaní tvrdil, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade členmi družstva nie sú. Žalobcu v 1., 3. a 7. rade preto v spore zaťažovalo nielen bremeno tvrdenia ale aj dôkazné bremeno, že sú členmi družstva. Možno teda uzavrieť, že v danom prípade bremeno tvrdenia a dôkazu o tom, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade sú členmi družstva zaťažovalo žalobcov.

49. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade neunesli dôkazné bremeno v tu prejednávanej veci, keď nepreukázali, že sú členmi družstva, ktorí majú právo podať návrh na vyslovenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze. Priznanie niektorých práv žalobcom v 1., 3. a 7. rade ako členom družstva, ktoré v minulosti na členských schôdzach aj vykonávali, neznamená, že v skutočnosti boli členmi družstva.

50. Žalobcovia v 1., 3. a 7. rade poukazovali na konanie vedené na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 4Cb/23/2015, v ktorom žalovaný netrval na skôr vznesenej námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v 1. rade a kde konanie je právoplatne skončené, odvolací súd konštatuje, že aktívnu legitímáciu žalobcov musí súd zisťovať sám v každom konaní, nakoľko táto otázka v inom súdnom konaní nemusí zodpovedať konaniu v tu prejednávanej veci.

51. Nakoľko žalobcovia v 1., 3. a 7. rade nepreukázali, že sú členmi družstva, neboli oprávnení napadnúť uznesenia prijaté na náhradnej členskej schôdzi žalovaného družstva žalobou o určenie neplatnosti uznesenia členskej schôdze podľa § 242 Obchodného zákonníka, ktoré právo patrí výlučne členovi družstva.

52. Žalobcovia v 1., 3. a 7. rade poukázali v odvolaní aj na to, že súd prvej inštancie nevysvetlil rozdiel v preukazovaní členstva u žalobcu v 2. rade a žalobcov v 1., 3. a 7. rade odvolací súd udáva, že žalovaný odvolanie vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade nepodal, preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu nemohlo byť hodnotenie dokazovania súvisiaceho so žalobcom v 2. rade.

53. Podľa odvolacieho súdu možno za dôvodnú považovať námietku žalobcov v 1., 3. a 7. rade, že zo zoznamu členov družstva ku dňu 30.12.2015 vyplýva, že žalobca v 7. rade je v ňom uvedený pod poradovým číslom 115, no samotné nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že podľa uvedeného zoznamu žalobca v 7. rade nie je evidovaný ako člen družstva, nemá žiaden vplyv na vecnú správnosť zamietajúceho rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcovi v 7. rade, keďže vychádzajúc z platnej právnej úpravy, ktorá stanovuje predpoklady a podmienky vzniku členstva v družstve (§ 227 Obchodného zákonníka) existenciu členstva v družstve nemožno vyvodzovať iba zo skutočnosti, že určitá osoba sa zúčastňuje členských schôdzí, vykonáva hlasovacie práva a samotné družstvo sa k nemu správa ako k členovi družstva (vedie ho v zozname členov a pozýva ho na členské schôdze), a to bez súčasného preukázania prihlášky o členstvo, rozhodnutia o prijatí za člena a zaplatenia členského vkladu (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.3.2023 sp. zn. 3Obdo/47/2022). Obdobné možno konštatovať o tvrdeniach žalobcov, ktorí podali odvolanie v súvislosti s ich zápsmi v prezenčných listinách z členských schôdzí uskutočnených v rokoch 2014, 2015 či v rokoch predchádzajúcich.

54. Pokiaľ odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav a to s poukazom na niektoré rozporné tvrdenia strán, odvolací súd udáva, že rozdiel medzi sporovým a mimosporovým konaním spočíva v tom, že zatiaľ čo v mimosporovom konaní je zistenie všetkých podstatných skutočností povinnosťou súdu, a to dokonca bez ohľadu na (ne)aktivitu účastníkov konania (vyšetrovací princíp) a rozhodnutie vo veci samej možno vydať až vtedy, keď budú všetky relevantné skutočnosti zistené (princíp materiálnej pravdy), v klasickom spore (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) je uvedenie a preukázanie relevantných skutočností povinnosťou a zodpovednosťou sporových strán za minimálnej procesnej aktivity súdu a vec je „zrelá“ na meritórne rozhodnutie nie až vtedy, keď boli všetky relevantné skutočnosti preukázané, ale už v momente, keď niektorá zo sporových strán prestala (resp. premeškala príležitosť) „posúvať“ spor k ďalším skutkovým zisteniam.

55. Odvolací súd konštatuje, že predstavy žalobcov v 1., 3. a 7. rade, že nimi uvádzané a označené dôkazné prostriedky v odvolaní sú spôsobilé preukázať, že žalobcovia v 1., 3. a 7. rade sú členmi družstva žalovaného si nemožno zamieňať s povinnosťou konajúceho súdu prvej inštancie vykonávať tieto dôkazy, keďže súd prvej inštancie nevykoná navrhnuté dôkazy, pokiaľ dospeje k záveru, že dôkaz neoverí tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou hodnotou.

56. Súd prvej inštancie nevykonanie ďalšieho dokazovania riadne a logicky odôvodnil ich nadbytočnosťou a zároveň tým, že navrhované dôkazy neoveria, ani nevyvrátia tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na tvrdenia odvolateľov nedisponujú vypovedacou hodnotou.

57. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že odvolateľmi navrhnuté dokazovanie (a to navrhované aj v konaní na odvolacom súde) by bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, keďže žalobcami v 1., 3. a 7. rade navrhnuté dokazovanie nebolo spôsobilé (prezenčné listiny z jednotlivých členských schôdzí žalovaného, zoznamy členov družstva nielen ku dňu konania napádanej členskej schôdze, ale od svojho vzniku, vrátane listinných dôkazov preukazujúcich u jednotlivých členov zaplatenie členského vkladu a rovnako zoznam vedený predchodcom, resp. predchodcami

pred, ako aj po transformácii v r. 1992) preukázať existenciu členstva žalobcu v 1., 3. a 7. rade u žalovaného, a to aj s poukazom na závery uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22.3.2023 sp. zn. 3Obdo/47/2022 v obdobnej veci, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na ktoré odkazuje. Zároveň by dokazovanie ohľadom existencie členstva iných subjektov ako odvolateľov presahovalo rámec tohto konania. Nemožno súdu prvej inštancie vyčítať, že nevykonal žalobcami v 1., 3. a 7. rade navrhované dokazovanie, keďže doteraz vykonané dokazovanie postačovalo pre vyslovenie záveru o neplatnosti uznesení náhradnej výročnej členskej schôdze zo dňa 3.7.2020. Otázka členstva žalobcov v 1., 3. a 7. rade u žalovaného mala byť riešená v samostatnom konaní v rámci určovacej žaloby, kde by osoba, ktorá sa cíti byť členom žalovaného a žalovaný členstvo popiera sa domáhala určenia, že je členom žalovaného a tieto svoje tvrdenia v rámci civilného sporového konania preukáže.

58. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zamietnutí žaloby žalobcu v 1., 3. a 7. rade ako vecne správny. Taktiež potvrdil výrok V. rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania medzi žalobcom v 1., 3. a 7. rade a žalovaným ako vecne správny, ktorým žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na plnú náhradu trov konania, ktoré je povinný uhradiť neúspešný žalobca v 1., 3. a 7. rade.

59. Konanie vo veci samej bolo zastavené bez konečného rozhodnutia o dôvodnosti podanej žaloby vo vzťahu k žalobcovi v 6. rade. Z uvedeného dôvodu nie je možné dostatočne spoľahlivo uzavrieť, ktorá strana a v akom pomere mala úspech vo veci. Preto na rozhodnutie o náhrade trov konania neprichádza do úvahy aplikácia § 255 CSP.

60. Civilný sporový poriadok upravuje náhradu trov konania v prípade zastavenia konania vo svojom ustanovení § 256 ods. 1 CSP, ktoré vychádza z procesného zavinenia niektorej zo strán sporu na zastavení konania. S ohľadom na špecifickú situáciu, kedy bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby z dôvodu zániku členstva žalobcu v 6. rade v družstve počas prebiehajúceho súdneho sporu nie je možné ani toto zákonné ustanovenie použiť v danom prípade na rozhodnutie o náhrade trov konania. V prípade ak by žalobca v 6. rade nevzal žalobu späť (za situácie, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie prestal byť členom žalovaného), riskoval by zamietnutie žaloby vo vzťahu k jeho osobe z dôvodu zániku jeho aktívnej legitímácie na podanie predmetnej žaloby v priebehu sporu.

61. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, t. j. náhradu trov konania stranám nepriznal, pretože vo veci existuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Dôvodom hodným osobitného zreteľa v tomto prípade je práve skutočnosť, že k zastaveniu konania došlo na základe špecifickej procesnej situácie, t. j. bez procesného zavinenia niektorej zo strán sporu, takže nebolo možné rozhodnúť podľa vyššie uvedených ustanovení § 256 ods. 1 CSP a § 255 CSP.

62. Odvolací súd preto zmenil výrok V. napadnutého rozsudku vo vzťahu medzi žalobcom v 6. rade a žalovaným tak, že nepriznal nárok na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu a vyhovel podanému odvolaniu žalobcu v 6. rade, ktoré posúdil odvolací súd ako dôvodné. Žalobca v 6. rade sa po uzatvorení dohody so žalovaným už ako nečlen družstva nemohol úspešne domáhať vyslovenia neplatnosti uznesenia náhradnej členskej schôdze a teda žaloba bola vzatá žalobcom v 6. rade späť predovšetkým vzhľadom na konanie žalovaného, ktorý predmetnú dohodu uzavrel. Preto je správny záver žalobcu v 6. rade uvedený v odvolaní, že po uzavretí dohody o zániku členstva nemožno naďalej spravodlivo zotrvávať na podanej žalobe a jej späťvzatie je racionálnym vyústením tomuto úkonu a predchádzajúcich udalostí. Tento procesný úkon späťvzatia žaloby nemožno brať izolovane, ale v kontexte konkrétnej situácie, s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu. Po oboznámení sa so zápisnicou z pojednávania zo dňa 24.5.2025 odvolací súd tiež zistil, že so späťvzatím žaloby žalobcu v 6. rade žalovaný súhlasil a vyjadril sa, že si nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v 6. rade ani neuplatňuje. Uvedené súd prvej inštancie tak vyhodnotil nesprávne pokiaľ zaviazal žalobcu v 6. rade k náhrade trov konania žalovanému.

63. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol síce v tomto odvolacom konaní úspešný nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď mu v odvolacom konaní žiadne trovy, ktoré by bol povinný nahradiť neúspešný žalobca v 1., 3. a 7. rade nevznikli. Vo vzťahu k trovám odvolacieho konania žalobcu v 6. rade a žalovaného odvolací súd nepriznal žiadnej z týchto sporových strán náhradu trov odvolacieho konania. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku aj od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP), kedy súd nemusí zaviazat' stranu sporu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením na náhradu trov konania. Rozhodnutie o týchto trovách súvisí so spravodlivým usporiadaním vzťahov vo vzťahu k trovám odvolacieho konania medzi žalobcom v 6. rade a žalovaným, keď došlo k situácii tak ako ju odvolací súd popísal v odseku 62. tohto rozsudku, keď žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby žalobcom v 6. rade a vyjadril sa, že si nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v 6. rade ani neuplatňuje. Súd prvej inštancie tak nerozhodol v súlade s týmto vyjadrením žalovaného o trovách konania a preto možno konštatovať, že potrebu podať odvolanie žalobcom v 6. rade čo do trov konania tak žalovaný nezavinil svojím konaním.

64. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom podľa § 429 ods. 1 CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).